

v některém případě nárok na vrácení příspěvků platně zaplacených. Existenci předpisu opačného stížnost ani netvrdí a také nss toho neshledal, ani pro ten případ, že gážista službu opustí ať již dobrovolně či nuceně.

Ovšem tvrdí st-l, že příspěvky, o něž tu jde, byly od něho neprávem přijímány, je-li správným stanovisko žal. úřadu, že byl jmenován rotmistrem neprávem, leč ani této výtce nelze po názoru nss-u přisvědčiti.

Ze správních spisů plyne, a také toho st-l nepopírá, že byl ve věst. osob. mno č. 89/V z r. 1922 převzat jako gážista mimo hodnostní třídu. Je-li tomu tak, pak se stal v poměru k čsl. správě vojenské takovýmto gážistou se všemi povinnostmi, a nepadá naprosto na váhu pro posouzení jich dosahu, zda se jeho jmenování stalo právem či neprávem. Nemá proto ani posléz zmíněná výtka opory v platném právu. Stížnost jest tudíž ve všech směrech bezdůvodná a bylo ji zamítnouti.

Č. 4199.

Školství. — Řízení před nssem (Slovensko):
* **Obecní zastupitelstvo na Slovensku jest legitimováno ke stížnosti na nss i v takových záležitostech školy obecní, které spadají do kompetence školské stolice (§ 18 zák. čl. XVIII z r. 1876).**

(Nález ze dne 5. prosince 1924 č. 21.233.)

V ě c: Město L. proti ministerstvu školství a národní osvěty (min. rada Kam. Buzek, za zúč. Darinu V-ovou v L. adv. Dr. Lud. Medvecký z Lučence) o dosazení ředitelky na městskou školu státem.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Obec Lučenec, vyhovujíc předpisu § 67 zák. čl. XXXVIII. z roku 1868, zřídila v roce 1889 městskou školu měšťanskou, která od státu byla dotována podporou ročních 2000 K. Školským referátem v Bratislavě byla v L. na počátku školního roku 1919—1920 zřízena státní měšťanská škola dívčí. Min. škol. výnosem z 9. července 1920 na tuto státní školu přikázalo Boženu F., kterouž až do jinakého opatření správou této školy pověřilo. Po té totéž min. výnosem z 10. září 1920 dodatečně schválilo opatření, že byla zřízena svrchu jmenovaná státní měšťanská škola, systemisujíc učitelská místa na ní. Mimo to výnosem ze 14. září 1920, odpovídajíc na sdělení škol. referátu v Bratislavě, že měst. rada v L. odmítá návrh na postátnění tamnější obecní dívčí školy měšťanské a odvolává se přípisem z 23. března 1920 na všechna dosavadní práva a na smlouvu, uzavřenou mezi městem a býv. vládou maďarskou, nařídilo vzhledem k tomu, že tato smlouva a jiné výhrady zmíněné školy se týkající nejsou mu známy, vyzvali městskou radu v L. k předložení smluv, a rozhodlo, že do té doby, než smlouva o městské škole mezi městem a min. bude obnovena, sluší v budově městské dívčí školy měšťanské zříditi státní dívčí měšťanskou školu čtyřtřídní s čsl. jazykem vyučovacím a městskou dívčí měšťanskou školu čtyřtřídní s maďarským jazykem vyučovacím, při čemž ředitel neb ředitelka státní školy budiž zároveň ředitelem nebo ředitelkou městské školy, kdežto min. vyhrazuje si právo potvrditi nebo nepotvrditi dosavadní učitelky městské dívčí školy a právo vykonávati nad nimi disc. moc; škola městská jakož i veškeré vyučování na ní podléhá státními dozoru. Posléze min. škol. rozhodnutím z 30. prosince

1922 jmenovalo dočasnou odbornou učitelku na státní měšťanské škole v L. Darinu V. definitivní ředitelkou státní dívčí školy měšťanské v L.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje stížnost města L., o níž nss uvážil takto:

Přihlížeje k výtce uplatňované při veřejném líčení zástupcem žal. úřadu, že se stěžující si straně nedostává legitimace k stížnosti, poněvadž podle § 13 zák. čl. XXVIII. z roku 1876 přísluší právo dosazovati učitele na městské školy nikoli městské obci, nýbrž školské stolici, musil se nss zabývat nejprve otázkou, zda v případném dosazení ředitelky na městskou školu státem mohl by spatřován býti zásah též do subjektivních práv města čili nic. Nss jest názoru, že sluší na tuto otázku odpověděti kladně. Jeť obecní škola měšťanská, na niž byla podle tvrzení stížnosti dosazena ředitelka státem, nesporně ústavem stěžujícího si města, tímto městem vydržovaným, pročež zcela povšechně jakékoli opatření třetí osoby, takové školy se týkající, musí býti pokládáno za opatření, týkající se v důsledku vytčeného poměru ke škole i samotné obce. A tvrdí-li obec, že takovým opatřením bylo zasazeno do jejích práv, jest její legitimace k stížnosti na nss beze všeho dána, leč by snad zákon v určitých případech výslovně disponoval způsobem řečenou legitimaci vylučujícím, stanově, že k podobnému zakročování je povolán výlučně jiný orgán. Avšak takového předpisu není, zejména nelze jej spatřovati v normě svrchu cit. § 13, neboť tím, že se touto normou vkládá dosazovací pravomoc stran učitelkých osob obecní školy do rukou městské školské stolice, nevylučuje se ještě svrchu vytčená všeobecná legitimace obce. — — —

Stížnost namítá, že úřad protizákonně zasáhl do práv školské stolice města L., resp. do autonomie tohoto města, ježto nař. výnosem dosadil ředitelku městské dívčí školy měšťanské, ke kterémuž aktu povolána jest městská školní stolice.

Stížnost jest bezdůvodná již z té příčiny, že nař. rozhodnutí dosadilo ředitelku na školu státní, a že tudíž jediný důvod, z něhož st-čka dovozuje zásah do svých práv, totiž že prý nař. rozhodnutím byla jmenována ředitelka městské školy, není dán. Proto slušelo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou. — — —

Č. 4200.

Řízení před nss-em: * Rozhodování o tom, zda a které spisy chce míti úřad vyloučeny, jest ve smyslu § 28 zák. o ss dáno do volné, ničím neobmezené vůle úřadu.

(Nález ze dne 5. prosince 1924 č. 21.234.)

Prejudikatura: Boh. 334, 2520 adm.

Věc: August a Anna D. v K. (adv. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o nahlédnutí do správních spisu u nejvyššího správního soudu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výnosem z 28. února 1923 rozhodlo min. škol., že děti Augusta a Anny D., totiž Augusta, Anna a Rozalie D. vylučují se z ně-